

نظریه کیاس در ژنومر فولوژی

محمد حسین رامشت

دانشگاه اصفهان - گروه جغرافیا

چکیده:

سه دهه اخیر را باید دهه های تجدید نظر در مبانی معرفت شناسی علمی تلقی کرد. انتشار نظریه عمومی سیستم هادر سال ۱۹۷۲ یعنی یکسال بعد از مرگ لودویگ فون برتالفی، طرح منطق فازی توسط زاده و تبیین نظریه Chaos در سال ۱۹۸۶ توسط هریسون و بیسواس، پایه های خدشه ناپذیر بودن تفکر علمی را فروریخت.

بدون تردید غایت گرایی و عدم الزام علیت در نظریه سیستم ها، مردود دانستن منطق علمی (Scientific logic) در تبیین بسیاری از پدیده های چند ارزشی در منطق فازی (Fuzzy Logic) و پیروی نکردن بسیاری از رفتارها و رخدادها از نظم علمی در نظریه Chaos بیان یک واقعیت از جهان مارا برملا کرد و ان عدم کارائی معرفت شناسی علمی در تحلیل رفتار و مکانیسم همه پدیده هاست. (رامشت ۱۳۷۶ و ۱۳۷۸)

مروری گذرا بر سیر تاریخی نظریه های فوق نشان می دهد، مخالفت ها و تمسخر های علمی مابانه با این گونه عقاید، مانع از گسترش و نظریه پردازی در این مقولات نگردیده زیرا پیچیدگی سیستم های محیطی و انسانی امروز و نیاز انسان به حل مشکلات و معضلات، تمسک به چنین نظریه پردازی هائی را احساس کرده است.

تلاش محققین در معرفت شناسی علمی برای نظم بخشیدن به رخدادها بیشتر بدان خاطر صورت گرفته که تب پیش بینی بشر در حدوث وقایع و رفتارها رافرنشاند و تنوری Chaos دقیقاً به این نکته اشاره دارد که این تلاش اگرچه در بسیاری از موارد نتیجه بخش بوده است ولی همه رخدادها و رفتارها و وقوعشان تابع نظم علمی نیست و اگرچه می توان به

پیش بینی آن ها نیز مبادرت کرد ولی پیش بینی های خطی نمی تواند راه حل مناسبی در این موارد بشمار آید.

مفهوم کِیاس (Chaos) در ژئومرفولوژی بیشتر در دیدگاه سیستمی و مقوله Disequilibrium مطرح است و در تحلیل بسیاری از رخدادها و پدیده های ژئومرفولوژی از این دست بدون بکار بردن تکنیک های غیر خطی (Non-linear) بویژه در مقیاس زمانی بلند مدت قادر به درک و تبیین مکانیسم آن ها نخواهیم بود.

این مقاله که نتیجه بررسی های نظری طرح پژوهشی آثار یخچالی در دامنه های غربی زفره و مقایسه آن با دامنه های نارسا شرقی این منطقه است به تبیین میانی تئوری Chaos و تطبیق آن در ژئومرفولوژی می پردازد و حوزه کاربردی آن، در این بخش از علوم جغرافیایی را دنبال کرده است و از اینرو برای دست یابی به چنین منظوری ضمن تشریح پاره ای مفاهیم، با ارائه مدل ساده ای از عملکرد سیستم های آبی منطقه در پاراگلیشیال نمونه های ژئومرفیک موجود در منطقه همچون نسران نظیر که شواهد بارز Chaos در چشم انداز عمومی منطقه بشمار می آیند را معرفی و با مواردی که این پدیده در آن قابل مشاهده نیست مقایسه شده است. واژه های کلیدی: پاراگلیشیال، فازی، تعادل، فرم، فرایند، زمان پاسخ، زمان لختی

مقدمه

Chaos مفهومی است که به بیان نوعی نظم در چهارچوب روندی بی نظم می پردازد. اگر چه از دیدگاه فلسفی چنین مفهومی بیشتر به یک مغالطه شبیه است ولی از بیان این تئوری اندکی نگذشت که پرورده و بنا به گفته Tsonis (1989) بعد از تئوری کوانتم و نسبیّت مهمترین کشف علمی در قرن بیستم تلقی شد.

محققین علوم زمین همواره سعی کرده اند با تجربه و از مومن مدل های جبری ساده (Deterministic model) نحوه تحول و تکوین دامنه ها و یا حوضه های آبریز را تبیین و میزان تحول و تغییر یک نقطه ارتفاعی را در زمان $t+1$ نسبت به زمان t محاسبه نمایند. اما در بسیاری از موارد نوعی بی نظمی در تبیین چنین روند هائی دیده می شود. این بی نظمی ها

که خود بر وجود ناعادلی (Disequilibrium) در یک سیستم و به صورت آشفتگی هائی در روند معادلات جبری رخ می نماید را اصطلاحاً Chaos می نامند.

نکته قابل نامل آن است که همواره سعی شده بدون پشتوانه منطقی، چنین مدل های ساده جبری را به مکان های دیگر تعمیم دهند و بی نظمی های مشاهده شده در روند معادلات جبری به دیده اغماض گرفته شود، حال آنکه مقاطعی از روند که دارای چنین بی نظمی هائی است، خود حکایت از رفتار های Chaotic دارد و شناخت مکانیسم آن ها با تکنیک های جبری ساده امکان پذیر نیست و آشنائی با چنین رفتاری مستلزم بکار گیری تکنیک های غیر خطی است.

علت اصلی شکل گیری چنین مفهومی مشاهده پدیده های بظاهر تصادفی و غیر قابل پیش بینی در سیستم های جبری ساده بود. تفحص و دقت بیشتر محققین در این موارد آن ها را به این نتیجه هدایت کرد که حالات آشفته و بی نظمی که در روند معادلات جبری دیده می شود خود واقعیت هائی هستند که اگر چه با تکنیک های ساده جبری و تعینی قابل فهم نیستند ولی نحوه تغییر و وقوع آن ها با تکنیک های غیر خطی قابل فهم، و نظم درونی آن ها کشف شدنی است.

در ژنومرفولوژی ما شاهد سیستم هائی هستیم که پاره ای از اجزاء آن ها با محیط خود در تعادل نیستند این نمونه ها، بعضاً می تواند شواهد بارز کیاس (Chaos) تلقی شوند. اگرچه توسعه نظریه کیاس در فیزیک توسط (Harrison & Biswas, 1986) و در مکانیک مایعات توسط (Stewart & Turcotte, 1989) صورت گرفته ولی ابتدائاً چنین مفهومی در اقلیم شناسی و متورولوژی توسط (Niolis, 1984) مطرح گردیده بود.

از این به بعد در موارد گوناگونی این تئوری مطرح گردید. برای مثال (Gleick, 1987) و (percival, 1989) سیر تاریخی آنرا تبیین نمودند و (Stewart & Jensen, 1987) و (1989) به توضیح و تشریح مبانی اساسی این تئوری مبادرت کردند. البته افراد دیگری چون (Conrad & Devaney, 1986) و (Schuster & Canly, 1988) و (Rasbad, 1990) در بسط مفهوم فوق تلاش ارزشمندی نموده اند و چندین سمپوزیوم ریاضی و فیزیک به این موضوع

اختصاص داشته است. در نهمین کنفرانس ریاضیدانان ایران که در دانشگاه اصفهان و در سال ۱۳۵۷ برگزار گردید نیز دو مقاله در مورد معادلات غیر خطی و مفهوم کاتاستروف و انواع تیپ معادلاتی که می تواند چنین بی نظمی هائی را تبیین نماید ارائه شده است (Dodson, M.M 1978).

Thornes (1987) اهمیت بالقوه نظریه کیاس را در پالئوهیدرومتری بیان داشت و Culling (1985) به تشریح تفصیلی این تئوری در جغرافیای طبیعی پرداخته است Huggett (1988) ارتباط و کار برد این تئوری در ژئومرفولوژی را بیان و بکار گرفتن دینامیک های غیرخطی را برای توضیح هدر رفتن انرژی و ماده در درون یک سیستم، توصیه نموده است. در جغرافیای انسانی نیز Day (1981) و H-W.Lorenz (1989) رفتار های Chaotic را در سیستم های اقتصادی مورد بحث قرار داده است.

بحث

کیاس چیست و اصول و مبانی آن کدام است ؟

تئوری Chaos دارای سه اصل مبنائی است. این سه اصل عبارتست از :

۱- پاره ای از رفتار های سیستم های دینامیک ساده، جبری (مانند رفتار جریان سیالات یا عملکرد یک ماشینی که دارای پس خوراند است) که ظاهراً ماهیت و نحوه تغییر در آن ها تعریف شده و معادله آن قابل تدوین است، غیر قابل پیش بینی هستند.

۲- پاره ای از سیستم ها در برابر تغییرات اندک بعضی از متغیرهای وابسته خود حساسیت فراوان نشان می دهند بطوریکه ایجاد تغییری ناچیز در شرایط اولیه آن ها منجر به تحولات و تغییرات بزرگی در کل سیستم می شود.

۳- رفتار های بظاهر تصادفی که نتیجه تعامل دو اصل فوق است خود از نوعی نظم برخوردار است و مطالعه الگو تیپ های چنین بی نظمی هائی حقایق فیزیکی خاصی را بر مارو شن می کند. Culling (1985) این سه ویژگی مهم در کیاس را تحت عنوان میل به صفر

داشتن میانگین توابع همبستگی، حساسیت در برابر تغییر شرایط اولیه و غیر ادواری بودن

مداریا روند اینگونه تغییرات بیان می دارد. البته این نکته را نیز باید خاطر نشان کرد که تبیین الگوهای بی نظمی در رفتار سیستم ها بدین معنی نیست که ما قادر به تحلیل علی، از رفتار آنها شده ایم زیرا معادلات غیر خطی که بدین شیوه برای رفتار سیستم ها تدوین می شود قابل حل نبوده ولذا پیش بینی در آن ها نیز میسر نخواهد بود. (Loranz (1963

با ورود رایانه ها در عرصه کارهای پژوهشی مسائل ناشی از حل رقومی این گونه معادلات ساده تر شده است و بسیاری از محققین بر این باورند که با دخالت دادن عوامل Stochastic در مدل های جبری می توان به پیش بینی مبادرت نمود، حتی پاره ای از محققین بکار گیری مدل های Stochastic را در تحلیل های علی توصیه کرده اند حال آنکه این مدل ها از نظر فلسفی الزام علیت را در بسیاری از رخداد ها نفی می کنند.

(Thornes (1980 بکار گیری نظریه کیاس را در مدل سازی نحوه شکل گیری مسیل ها در حوادث کاتاستروف امکان پذیر می داند.

اصل دوم کیاس یعنی وقوع حوادث و تغییرات بزرگ بواسطه تغییر اندک در پاره ای از متغیر های وابسته دارای اهمیت زیادی است و توجه بسیاری از محققین را بخود معطوف داشته است. این اصل بویژه در مدل های جوی و اقلیمی صادق بوده و به **تاثیر پروانه** (Butterfly Effect) شهرت دارد. این اصطلاح به این نکته اشاره دارد که حرکت بال های یک پروانه در یک نقطه (کمترین تاثیر ممکن) می تواند منجر به تغییرات اب و هوایی در کره زمین شود.

(Loranz (1964 الگوی چنین مدل هائی را به صورت ساده برای تغییرات جوی ارائه داد. وی دریافته بود که می توان برای تغییر اندکی در هر یک از متغیرهای یک سیستم n معادله ای با n متغیر نتایج بسیار متنوع و متفاوتی تصور کرد که امکان تحقق هر یک از آن حالات در عالم واقع وجود دارد.

کیاس در ژنومرفولوژی:

غالب ژنومرفولوژیست ها تلاش نموده اند شکل تغییر و تحول ناهمواری هارا در یک روند قابل پیش بینی تبیین کنند. این منش، تلاشی در تحقق یکی از ویژگی های معرفت شناسی علمی

تلقی می شود. با این وصف ما همواره با مواردی در طبیعت مواجه بوده ایم که چنین نظمی را در چهار چوبه های تعریف شده امان نقض می نموده است.

یکی از روش های معمول در مطالعات ژئومرفولوژی روش تعادلی (Equilibrium Approach) است. اگرچه این روش دارای مزیت های نسبی خاصی از جمله تحلیلهای مقداری و کمی، قابلیت پیش بینی و اصل تعمیم است ولی بواسطه وجود ابهاماتی در استمرار شرایط تعادلی، مورد اقبال چندین ژئومرفولوژیست ها قرار نگرفت (Renwick 1985). با این وصف در این روش مفاهیمی وجود دارد که تبیین کننده تئوری کیاس در ژئومرفولوژیست. از جمله نقاط قوت مدل های جریان ماده انرژی توانائی آن ها در تعریف و تبیین حالاتی از سیستم است که علل برهم خوردن رابطه بین ورودی و خروجی (تعادل) را بر اساس مفهوم پسخوراند مثبت (Positive Feedback)، آستانه ها (Thresholds) و بی نظمی های جبری (Deterministic Chaos) مشخص می دارد.

در این رهگذر فرایندها، میزان و مکانیسم ونحوه چرخش انرژی وماده واطلاعات در سیستم را توضیح می دهد و فرم ها برون داد چنین مکانیسمی تلقی و تعادل حالت خاصی از ارتباط بین اندو بشمار می آیند. البته باید توجه داشت که در ونداد (Input) و میان داد (Throughput) و برون داد (Output) در یک سیستم، حالت های گوناگون و پیچیده ای را بوجود می آورد.

Thomes معتقد است که مصادیق کیاس را باید در کاتاستروف جستجو نمود ولی بنظر می رسد که آنچه در کاتاستروف مطرح است با کیاس تفاوت دارد و چنین تبیینی را می توان در مدل های ارائه شده این دو مقوله شاهد بود.

کیاس در ژئومرفولوژی بیشتر مربوط به مقوله ناتعادلی (Disequilibrium) است و این مفهوم، مفهومی است که در ژئومرفولوژی ترمو دینامیک یا سیستمی تبیین پذیر است لذا آشنائی با مفهوم تعادل (Equilibrium)، ناتعادلی (Disequilibrium) و عدم تعادل (Nonequilibrium) که رکن تحلیل ها در این روش بشمار می آیند، ما را در درک بهتر مفهوم کیاس یاری خواهند داد.

الف تعادل (Equilibrium)

واژه تعادل و بکار گیری آن در ژنومرفولوژی سابقه ای نسبتاً طولانی دارد. این واژه هم در ژنومرفولوژی دیویسی و هم در دیدگاه ژنومرفولوژی تصادفی و هم در ژنومرفولوژی سیستمی بکار گرفته شده است اگرچه از نظر مفهومی در هر یک از دیدگاه ها دارای تفاوت های ماهوی است. (رامشت ۱۳۸۰)

بطور کلی می توان گفت در تفکر دیویسی تحلیل های ژنومرفیک بر اساس فرم و در چهارچوبه زمان صورت می گیرد و چون اساس تحلیل ها فرمیک است لذا تعادل در قالب ، شکل لندفرم ها، دامنه ها و چشم انداز ها بعنوان مرحله ای از تکوین تاریخی باجهتی و سیری جبری در نظر گرفته می شود.

در دیدگاه کاتاستروفیسم تحلیل های ژنومرفیک بر اساس فرایند های شکل زا در قالب تکرار تناوبی تغییرات اقلیمی و سطوح اساس وپاره ای رخداد های تکتونیکی و انسانی در دوران چهارم صورت می گیرد و لذا تعادل در این دیدگاه به مفهوم تثبیت و حاکمیت یک فرایند غالب و یا تعادل بین نیروهای عمل کننده توصیف میگردد. لذا برای درک مفهوم تعادل در این دیدگاه باتشریح و توضیح آستانه ها که در واقع عبور و عدول از مرز تعادل قلمداد می شود سعی بر فهم مفهوم واقعی آن دارد.

در دیدگاه سیستمی یا مدل جریان ماده و انرژی (Cascading System) ^۴ تحلیل های ژنومرفیک بر اساس رابطه بین فرم (Landform) و فرایند (Process) صورت می گیرد و لذا تعادل حالت یا رابطه معینی از نحوه ارتباط فرم و فرایند در یک دستگاه شکل زا تلقی می شود.

چورلی و کندی (Chorly, Kennedy 1971) تعادل در ژنومرفولوژی را بیان حالتی از یک سیستم می دانند که بین فرایند (Process) و فرم (Form) پس خوراند منفی وجود دارد.

اساس تحلیل های ژئومرفولوژی سیستمی بر اندازه گیری فرایند ها و رابطه بین فرم و فرایند استوار شده و با مشاهدات صحرائی سعی در ارائه مدل هائی دارد که بتواند حالت پایداری را تبیین نماید. بدین نحو که عواملی که منجر به تغییر در ورودی و خروجی و ناپایداری در یک سیستم می شود را تحت عناوین پسخوراند مثبت و آستانه ها معرفی میکند این تلاش موفقیت های چشم گیری در تعریف بسیاری از اشکال و چشم انداز ها داشته و نتیجه این تلاش ها نشان می دهد که می توان رابطه بین ورودی و خروجی در یک سیستم را نشان داد و این رابطه در گویائی و بیان مفهوم تعادل مارا یاری می دهد.

(Longbeiw & Leopold 1964)

بر اساس چنین مفهومی تغییرات لند فرم ها در طول زمان اگرچه دارای نوساناتی است ولی این نوسانات در محدوده میانگینی قرار می گیرد بطوریکه هرگز نمی توان تعادل را به مفهوم پایداری مطلق دانست. بعبارت دیگر وقتی گفته می شود بین فرایند و فرم تعادل برقرار است این بدین معنی نیست که هیچ گونه تغییری وجود ندارد بلکه نوعی گرایش در پایداری لندفرم ها و جهت ان ها دیده می شود و اگرچه نوساناتی وجود دارد ولی این نوسانات حول و حوش یک محور خاص است (Howard 1982, 1988).

با این وصف تعادل مفهومی است که بعضاً با مفهوم پایداری (Steady State) در چشم انداز های ژئومرفولوژی یک همراه و قرین بوده، بطوریکه پایداری در چشم انداز خود انعکاسی از وجود نوعی تعادل بین فرم و فرایند تلقی شده است.

با توجه به اینکه چشم انداز های ژئومرفیک ترکیبی از لند فرم های گوناگون است که می تواند در حالت تعادل، نامتعادلی یا عدم تعادلی باشد لذا حالات متعددی برای رابطه بین فرم و فرایند متصور است و به همان نسبت، حالات متعدد تعادلی دران موارد نیز قابل تعریف خواهد بود. چنین تعددی در حالات و مفهوم تعادل را تنها در دیدگاه سیستمی می توان شاهد بود و دیدگاه های دیگر ژئومرفولوژی مانند دیدگاه دیویسی و کاتاستروفیسم از چنین انبساط مفهومی برخوردار نیستند.

در چشم انداز های متعادل متغیر های وابسته به فرم با نیروهای طبیعی بوجود آورنده سیستم های شکل زا در تعادل و توازنند. اگرچه تعادل بین فرم و فرایند ناگهانی بوجود نمی آید

ولی گاه مقیاس زمانی که این پدیده ها در آن رخ می دهد آنقدر سریع است که می توان شاهد تحول در چشم انداز های ژنومرفولوژیک یک منطقه بود.

مفهوم تعادل دینامیک (**Dynamic Equilibrium**) برای اولین بار توسط (Hack (1975) در ژنومرفولوژی مطرح گردید. اگرچه نظریه او هرگز به زبان ریاضی تبیین نشد ولی خلاصه مفهوم تعادل دینامیک او چنین است :

اگر منطقه ای بانرخ ثابت، تحت حاکمیت مستمر بالا آمدگی (**Uplifting**) قرارگیرد و فرایند های ژئومرفیک مانند عوامل اقلیمی هم به صورت پیوسته وثابت عمل نمایند، ژئومتری فرم اراضی حالت پایداری (**Steady State**) از خود بروز می دهد وما قادر به درک تغییر یا تحول فرمیک در آن منطقه نیستیم". وی به چنین حالتی تعادل دینامیک لقب داد. بدیهی است در بسیاری از موارد تغییرات محیطی در زمان حال ویا مقاطع زمانی طولانی تر چنین وضعیتی دارند

تعادل فرا پایدار (Metastable Equilibrium)

در تعادل فرا پایدار نیز همانند تعادل دینامیک ما شاهد تعادل در لندفرم هاستیم ولی در اینجا سیستم ژئومرفیک دستخوش تغییر ناگهانی شده است. بعبارت دیگر در اینجا اولاً سیستم ژئومرفیک دچار تغییر می شود نه چشم انداز و ثانیاً تغییر بمانند تعادل دینامیک آرام ، مستمر وپیشرونده نیست بلکه ناگهانی است . لازم به ذکر است که برای درک بهتر تعادل فرا پایدار باید بین تعادل در فرایند و تعادل در فرم تفاوت قائل شد بعبارت دیگر تعادل در فرم بانعادل در فرایند را نباید یکی پنداشت چه بسا در سیستمی تعادل در فرایند وجود نداشته باشد حال آنکه در فرم ها وجود داشته باشد. بخوبی آشکار است که مفهوم تعادل در دیدگاه سیستمی دارای پیچیدگی های خاصی است و برای توصیف دقیق تر مفهوم تعادل در این دیدگاه طرح مسائل دیگری چون مقیاس و واحدهای آن ضرورت می یابد .

ب ناعادلی (Disequilibrium)

در موارد دیگری لند فرم های موجود با فرایند های امروزی در تعادل نیستند . به چنین وضعیتی ناعادلی (**Disequilibrium**) گفته می شود و این مورد یکی از مصادیق کیاس در ژنومرفولوژی است . بعبارت دیگر لند فرمهای ناعادل (**Disequilibrium**) فرم هائی هستند

که بسمت دست یابی به تعادل پیش می روند، اما زمان کافی برای نائل شدن به چنین شرایطی در اختیار ندارند.

ناتعادلی (Disequilibrium) وقتی رخ می دهد که بین پاسخ متغیر های وابسته (در ژئو یعنی متغیرهای فرمیک) به میزان تغییراتی که در متغیر های غیر وابسته (یعنی میزان عناصر و عوامل فرایندی) رخ داده است تاخیر زمانی وجود داشته باشد.

ناتعادلی (Disequilibrium) در ژئومورفولوژی بیان حالات ویژه ای از یک سیستم ژئومورفیک است که تنها در مقاطع زمانی خاص رخ می دهد و آن زمانی است که در رابطه ورودی های سیستم با خروجی های آن (فرم و فرایند) نوعی عدم هماهنگی زمانی دیده شود و یا عبارتی فرم ها در برابر تغییرات فرایند با زمان تاخیر پاسخ دهند، بطوریکه این دیرکرد در پاسخ، نوعی اغتشاش و بینظمی در مقام مقایسه با روند عمومی سیستم تلقی شود. اگر چه این حالات اندک و غیر معمول تلقی می شوند با این وصف پدیده های ژئومورفولوژی ناشی از ناتهادلی (Disequilibrium) را بسیار شاهد هستیم.

بنابراین می توان گفت آنچه تحت عنوان کیاس مطرح می شود حالتی از سیستم است که بیانگر نوعی بینظمی در رابطه بین پاسخ فرم و فرایند است ولی این به مفهوم ایجاد عدم تعادل در کل سیستم نیست بلکه بواسطه تغییرات سریع و دیرکرد در پاسخ سیستم به آن تغییرات، بینظمی خاصی در روند عام ایجاد شده که پس از سپری شدن زمان تاخیر مجدداً روند عام قبلی حاکمیت می یابد. لازم به یادآوریست که زمان تاخیر در کیاس با زمان واکنش در حالت های تعادلی تفاوت دارد.

برای بهتر روشن شدن مفهوم فوق باید گفت هرگاه در میزان ورودی یک سیستم تغییری جدی حاصل شود بدون تردید سیستم بلادرنگ به تغییر حادث شده واکنش نشان نمی دهد و برای نشان دادن واکنش، مدت زمان خاصی طول می کشد. مدتی که طول خواهد کشید تا سیستم در برابر تغییر ورودی از خود، واکنش نشان دهد را اصطلاحاً زمان واکنش (Reaction Time) می نامند.

با پایان گرفتن زمان واکنش، سیستم تغییراتی را (به صورت واکنش) از خود نشان می دهد . این واکنش ها تا مدت خاصی ادامه می یابد و سپس سیستم مجدداً به حالت قبلی باز می گردد . مدتی را که سیستم در پاسخ به این تغییر مجبور به واکنش بوده است را اصطلاحاً (Relaxation Time) میگویند.

در اینجا مجموع زمان (Reaction Time) و (Relaxation Time) را تحت عنوان (Response Time) می شناسند. عبارت دیگر از زمانی که شوک به سیستم وارد و سپس سیستم نسبت به آن پاسخ می دهد و زمانی که طول می کشد تا پاسخ سیستم پایان یابد و به حالت اولیه باز گردد را تحت عنوان (Response Time) بیان می دارند.

$$(Response\ Time) = (Reaction\ Time + Relaxation\ Time)$$

رابطه طول مقاطع زمانی فوق با مدت استمرار آشفتگی (مدتی که تغییر در ورودی سیستم ادامه داشته) در امکان باز گشت تعادل به سیستم بسیار مهم است . بدین نحو که پایداری تنها برای سیستم وقتی دست یافتنی است که طول مدت (Response Time) کوچکتر از مدت استمرار آشفتگی باشد و کیاس نمونه ای از حالت فوق در ژنومرفولوژی است .

مدت استمرار آشفتگی < $(Response\ Time) = (Reaction\ Time + Relaxation\ Time)$

لذا **Relaxation Time** برای لند فرم هائی که در معرض تغییرات گذشته محیطی قرار گرفته اند بعنوان یک شاخص اولیه در توانائی دست یابی مجددان ها به تعادل ، بشمار می آید. از طرفی مفهوم ناتعادلی مستلزم طرح مقیاس زمانی فضائی است . در تبیین ناتعادلی سیستم های ژنومرفیک در دوران چهارم (Church & Ryder 19872) به تعریف واژه خاصی مبادرت نموده اند و آن واژه پاراگلیشال (Paraglicial) است. پاراگلیشال به فرایند های غیر یخچالی اطلاق می شود که مستقیماً تحت تاثیر یخچال های گذشته شکل گرفته و با یک تاخیر زمانی در دوره بعد یخچالی رخ می دهد. این فرایند ها را سیستم برای تعدیل وضعیت خود در شرایط غیر یخچالی متحمل می شود. البته مفهوم پاراگلیشال تنها به اینگونه فرایند ها محدود نمی شود و به دوره یا مقطع زمانی که معمولاً در مقیاس هزاره مطرح است نیز اطلاق میگردد . عبارت دیگر پاراگلیشال به دوره ای که آن فرایندهای خاص بوقوع می پیوندند نیز اطلاق می شود

در واقع محیط پاراگلیشیال در ژئومرفولوژی حکایت از شرایط ناعادلی در مقیاس زمانی هزاره برای شبکه های آبراهه ای یک حوضه آبریز دارد. در این شرایط حجم زیادی از رسوبات تولید و ذخیره شده در دوره یخچالی جابجا و حمل می شود در حالی که نرخ هوا زدگی و تولید رسوب با نرخ فرسایش هماهنگی ندارد و در نتیجه تشکیل فرم های جدیدی چون تراس ها، مرهون حاکمیت این دوره تلقی می شود. این ناعادلی ها بر روی دامنه دره ها و بسیاری از حرکات دامنه ای چون (Soliflaction) بخوبی آشکار است. نمونه بارز ناعادلی دره ای در ایران مرکزی را می توان دره هنجن، دره نسران و دره ایزدخواست در استان اصفهان دانست همچنان که حرکات دامنه ای در دامنه غربی دشت بلداجی نیز نمونه بارز ناعادلی در دوره پاراگلیشیال محسوب می شود زیرا شرایط اقلیمی امروزی در منطقه بلداجی و حوضه های آبریز ایبانه و نسران و رودخانه رحیمی^۴ هرگز قادر به ایجاد سیستم شکلزای فرم های فوق نبوده و از طرفی در دوره های یخچالی با توجه به ارتفاع خط برف دائمی و میزان بارش هادر منطقه امکان بوجود آمدن روان آب های شدید و مستمر فراهم نبوده است و لذا در دوره های پاراگلیشیال چنین امکانی بوجود می آورده اند.

ج: عدم تعادل (Nonequilibrium)

علی رغم پایداری محیطی آن هم در طول یک مدت طولانی، پاره ای از لند فرم ها عدم تعادل از خود نشان می دهند. این عدم تعادل معمولاً به صورت تغییرات ناگهانی در خروجی یا فرم یک سیستم ژئومرفیک نماد پیدا می کند به صورتی که مشکل بتوان برای وضعیت آن، حد میانه و متوسطی تعریف کرد. عواملی که بطور بالقوه می تواند سبب چنین ناپایداری هائی شود وقوع آستانه های حد با احتمال وقوع اندک، پسخوراند مثبت و حوادث Chaotic است.

^۴ رودخانه رحیمی، هنجن، طامه، نسران و منطقه بلداجی در حد فاصل پیشکوه های زاگرس و کوه های زاگرس در ایران مرکزی واقع است

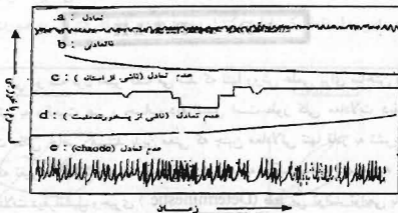
پسخوراند مثبت در بسیاری از سیستم ها سبب بروز تغییر در یک یا چند فرایند می شود و بدنبال آن، تغییر در عملکرد سیستم بگونه ای رخ می دهد که فرایندهای جدید نسبت به فرایندهای قبلی غیر عادی تلقی می شود. برای مثال اگر تغییرات دمایی در حدود چند دهم درجه در سطح آبی رخ دهد که سبب یخزدگی گردد کافی است که دمای محیطی بدون دخالت عوامل بیرونی تا ۲۸- درجه سانتی گراد کاهش یابد. این امر بدان خاطر است که تغییر در پوشش سطحی می تواند البیدو را از ۹ درصد (در سطح آب) به ۹۰ درصد (در سطوح برفی و یخی) افزایش دهد. این بدین مفهوم است که زنجیره معکوسی از پسخوراند مثبت برودت محیطی را تقویت می کند. همین عملکرد برای محیط های یخچالی صادق است. در بسیاری از موارد گرم شدن یخ آن هم به اندازه یک تا دو درجه می تواند حیات یخچال ها را با مخاطره جدی روبرو سازد زیرا بابالا رفتن یکی دودرجه دمای یخ (مثلا یخ ۱۳- به یخ ۱۱- تبدیل شدن) میزان جذب انرژی تابشی در سطح، بالا رفته و همین عامل موجبات افزایش مجدد محیط یخ را فراهم می آورد و چنین دور تسلسلی تکرار تا بطور کلی سیستم یخ و یخچالی مضمحل می شود. چنین تغییرات اندکی در محیط گاه سبب می شود که سیستم های حاکم شکل را بطور کلی مضمحل و سیستم های دیگری جایگزین گردد. بنابراین اگرچه ممکن است تغییر چند درجه ای هوا هرگز قادر به ایجاد چنین تحولی نباشد اما افزایش یک تا دو درجه دمای یخ توانسته قابلیت جذب انرژی تابشی را چندین برابر افزایش دهد. این بدان مفهوم است که وقتی انرژی اندکی وارد محیط می شود، پسخوراند مثبت آن منجر به بالا رفتن حساسیت جذب انرژی تابشی در یخ شده و بجای آنکه مثلا هشتاد درصد آن را بازتاب دهد رقم کمتری را بازتاب داده و این امر به صورت تسلسلی موجب افزایش جذب و کاهش بازتاب را فراهم می آورد. بدیهی است نتیجه چنین پسخوراند مثبتی ایجاد عدم تعادل و استمرار آن مضمحل شدن سیستم فرسایش یخچالی و حاکمیت فرایند دیگری در محیط است.

در پاره ای از موارد تغییر در ورودی ها سبب وقوع آستانه یک یا چند متغیر محیطی و در نتیجه تغییر در لند فرم می شود. برای مثال کاهش رطوبت محیطی در جنگل های بلوط

منطقه لردگان چهار محال و بختیاری سبب شده که جریان های سطحی بواسطه کاهش پوشش گیاهی قدرت فرسایشی پیدا نمایند و جویبارهای زیر جنگلی دچار تغییر فرم شوند. اگر چه این تغییرات فرمی اندک مینماید و تغییری در چشم انداز جنگلی منطقه محسوب نمی شود ولی بهر حال حکایت از وقوع یک آستانه محیطی دارد. این نکته را باید بخاطر سپرد که برای وقوع آستانه ها گاه میزان تغییر چندان اهمیت ندارد بلکه دامنه تغییر نقش مهمتری ایفا می کند. برای مثال ممکن است تغییرات رطوبتی در محیطی یکصد میلیمتر باشد ولی این تغییر در ورودی موجبات تغییر فرم را فراهم نیاورد ولی در محیط مشابه دیگری تغییر بیست میلیمتری رطوبت، سبب بروز یک آستانه و تحول قلمداد شود. این بدان خاطر است که عبور از یک دامنه مقداری، برای محیط دوم آستانه بوده است. وقوع آستانه های شدید با احتمال وقوع اندک نیز می توانند منجر به چنین عدم تعادلی در محیط بشوند ولی مدت استمرار اینگونه آستانه ها در ایجاد عدم تعادل نقش اساسی دارد.

نوع دیگر عدم تعادل مربوط به حوادث و رفتار های Chaotic یک سیستم است. رفتار های Chaotic اگرچه می تواند منشا گوناگون داشته باشد ولی غالب حوادث تکتونیکی از زمره چنین رفتاری محسوب می شود. برای مثال دشت های واقع در حواشی شهر بم همگی دارای فرم های تعادلی هستند بعبارت دیگر همه شواهد حکایت از دشت سرهای بیکرانه با نیمرخ مقعر دارد که خود دال بر تعادل حاکم بر منطقه است. در فاصله ۵ تا ۱۰ کیلومتری شهر بم (در جاده کرمان- بم) به منطقه نسبتا وسیعی در دو طرف جاده بر می خوریم که عدم تعادل در فرم اراضی آن بخوبی آشکار است بنحوی که فرم این اراضی چشم انداز بریده بریده ای را بوجود آورده و کاملا از چشم انداز عمومی اطراف آن یعنی دشت های مسطح با شیب اندک متمایز است. در اینجا علی رغم آنکه ورودی به این سیستم تغییری نکرده مع الوصف گسل جدید بم سبب شده که سطح اساس خط القعر منطقه در ناحیه محدودی تغییر یابد و همین امر سیستم شکل زائی منطقه را که به نوعی با متغیر های شکل زا در تعادل بوده است علی رغم آنکه هیچ تغییری در ورودی سیستم حادث نشده به واکنش غیر تعادلی واداشته است.

Renwick (1992) سعی کرده رفتار های تعادلی، عدم تعادلی ناشی از آستانه و پسخوراند مثبت و عدم تعادلی Chaotic را در شکل (۱) به نمایش بگذارد.

شکل (۱)

در این نمودار تغییرات فرم یا خروجی را در بستر زمان ترسیم نموده و همچنان که دیده می شود منحنی تعادل (a) سیر مستقیمی را دارد. اگر چه تغییرات خاصی حول محور مسیر دیده می شود. این بدان مفهوم است که تغییرات حول وحوش میانگینی صورت می گیرد و نوسان خاصی که بیانگر افت و خیز روند کلی تغییر باشد دیده نمی شود.

منحنی ناعادلی (b) در ابتدا تغییرات فرمی زیادی نشان می دهد ولی این تغییر در جهت دست یابی به پایداریست اگر چه هنوز این اتفاق رخ نداده است.

منحنی (c) بواسطه وقوع آستانه های شاخص و برجسته دچار افت و خیز های ناگهانی است ولی منحنی (d) که عدم تعادل ناشی از پسخوراند مثبت را نشان می دهد، به صورت تغییری پیشرونده (Progressive) نمایش داده شده است و بالاخره گراف (e) عدم تعادل ناشی از رفتار های Chaotic را با دایره نوسانات نامنظم نمایش می دهد.

مدل های تبیین کننده نحوه تغییرات رویدادهای غیر متظره و کلاس:

محققین و پژوهندگان برای تبیین رویدادها و وقایع، به ساختن مدل های متناسب و انالوگ بآن ها مبادرت نموده اند. این تلاش پس از بررسی های لازم به تدوین معادله ای ساده و قابل درک انجامد و به تعبیر دیگری قانون خاصی شکل می گیرد. برای مثال در مورد

محاسبه مقدار حرارت تولید شده (Ω) در ازا شدت جریان (I) در سیمی به مقاومت (R) در مدت زمان (T) به شکل زیر تالیف می شود.

$$\Omega = R.T.I.K$$

طی دو سه قرن اخیر گفته می شد که تنها روش علمی برای ساختن و تبدیل چنین مدل هائی به واقعیت عینی، حساب دیفرانسیل است. بطور کلی معادلات دیفرانسیل دارای محدودیت ذاتی خاصی هستند بدین معنی که چنین معادلاتی تنها قادر به تشریح پدیده هائی هستند که تغییرات ونوسانات ان ها به صورت پیوسته و یکسان عمل نماید. به تعبیر دیگر راه حل معادلات دیفرانسیل وجبری ($Deterministic$) فقط می توانند توابعی باشند که دارای مشتق هستند. حال آنکه بطور نسبی پدیده های بسیار اندکی را در طبیعت می توان یافت که چنین منظم و یکسان و پیوسته باشند و برعکس جهان مامملواز تغییرات ناگهانی و وقایع غیرمنتظره ای است که برای پیش بینی آن ها از ریاضیات نیوتونی نمی توان به صورت مطمئن بهره گرفت.

برای شناخت چنین وقایعی به توابعی نیاز داریم که در آن ها پیوستگی و ناپیوستگی به صورت توامان امکان پذیر باشد. توابعی که در فواصل پیوسته و ناپیوسته دارای مشتق باشد نباشند.

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
ریاضیات و علوم پایه

تلاش رنه تام ($ReneThome$) ریاضیدان فرانسوی در شبیه سازی و مدله کردن رویدادهای کاتاستروف بالاخره در سال ۱۹۷۲ به نتیجه رسید. وی که از مباحث توپولوژی (ریاضیات سطوح مختلف در فضاهاى چند بعدی) بهره گرفته سعی کرده رویدادهای کاتاستروف را نقاط عطف در سطوح تعادل قلمداد و به تشریح توابع آن ها پردازد.

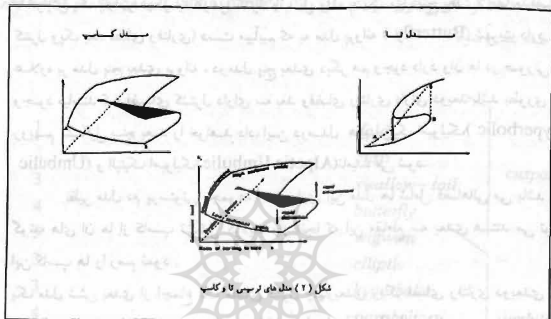
وی نشان داد که برای کلیه رویدادهائی که در آن ها بیش از چهار عامل وجود ندارد فقط هفت نوع رویداد غیر منتظره امکان وقوع دارد و برای هر یک معادله مربوطه راتدوین نمود. این کاررنه به قضیه طبقه بندی تام ($Classification\ Theorem\ of\ Thome$) در ریاضی

شهرت دارد.

در بیان وضعیت مدل های کاتاستروف حالت های گوناگونی متصور است . در صورتیکه در مدل ما تنها درعامل وجود داشته باشد نمایش گرافیکی آن تصویر دوبعدی از یک منحنی است که اصطلاحاً به آن مدل تا (Fold Catastroph) گفته می شود شکل (۲).

در این مدل فقط یک پارامتر کنترل وجود دارد و فضای کنترل به صورت یک خط

مستقیم است و مجموعه جدا ساز، یک نقطه منفرد روی آن خط است . فضای رفتاری در این مدل بجای یک خط، یک سهمی است که نیمی از آن نشان دهنده وضعیت پایدار و نیم دیگر نمایشگر وضعیت ناپایدار خواهد بود و دو منطقه فوق بوسیله یک نقطه تا از یکدیگر جدا می شود.

در صورتی که مدل شامل سه بعد شود (دوبعد کنترل و یک بعد رفتار) در این حالت مدل ما یک مدل سه بعدی خواهد بود که به مدل کاسب (Caspe) شهرت دارد.

با اضافه شدن یک بعد دیگر به فضای کنترل (سه بعدی شدن آن) و یک بعدی باقی ماندن فضای رفتاری با مدل چهار بعدی روبرو خواهیم بود که گرچه از نظر تصویری نمایش

آن میسر نمی نماید ولی از نظر توپولوژی مکانیسم آن کاملاً قابل درک و فهم است. در این مدل فضای رفتاری یک منحنی با شکل سه بعدی خواهد بود و بجای آن که در طول خم تا گردد در تمام طول منحنی تا خوردگی وجود خواهد داشت. مدل جدید به مدل دم پرستونی (Swallow Tail) شهرت دارد.

با افزایش یک پارامتر دیگر، به عوامل کنترل و تبدیل مدل به یک مدل پنج بعدی (چهار بعد فضای کنترل و یک بعد فضای رفتاری) دست می‌آیم که به مدل پروانه (Butterfly) شهرت دارد. علاوه بر مدل پنج بعدی پروانه، دو مدل پنج بعدی دیگر هم وجود دارد و آن‌ها در صورتی به وجود می‌آیند که فضای کنترل دارای سه بعد و فضای رفتاری دارای دو بعد باشد بطوری که رویهم تشکیل پنج بعد را خواهد داد، این دو مدل هایپربولیک امبولیک (Hyperbolic Umbulic) و الپتیک امبولیک (Alpetic Umbulic) نامیده می‌شود.

نظیر مدل دم پرستونی مجموعه جدا سازی این مدل‌ها شامل فضاهائی می‌باشد که گوشه‌های آن‌ها از کاسپ تشکیل گردیده و از آنجا که این مقاطع سه بعدی هستند می‌توان این کاسپ‌ها را رسم نمود.

یک مدل شش بعدی از اجماع یک فضای کنترل چهار بعدی و یک فضای رفتاری دو بعدی نیز می‌توان متصور شد که به پارابولیک امبولیک (Parabolic Umbulic) شهرت دارد. هندسه این مدل بسیار پیچیده است. (جدول ۱)

لورنز (Lorenz 1963) فاز دیاگرام (Phase Diagram) را برای اولین بار برای مدله کردن کیاس بکار گرفت و اگر چه از روش وی چهار دهه می‌گذرد ولی هنوز بهترین و مطلوب‌ترین تمثیلی است که ری در این زمینه بکار گرفته است.

فاز دیاگرام یک روش ترسیمی است که برای به نمایش گذاردن حالت یک سیستم در بعد زمان توسعه و تکوین یافته است. با این وصف روش‌های ترسیمی با گذشت چند دهه هنوز این کار با کاهش متغیرهای اندازه پذیر یک سیستم در قالب سه بعد (به استثنای زمان) صورت می‌گیرد و چنانچه قادر به ادغام و یا انتخاب حداکثر سه متغیر تعیین کننده باشیم

قادر به نمایش سیستم های پیچیده طبیعی نیستند و ما برای داشتن تصویری سه بعدی از نحوه حالات یک سیستم مجبور به خلاصه کردن و یا ساده انگاشتن سازمان تعاملی آن ها هستیم . می توانیم با تمسک به چنین روش ترسیمی رفتار دینامیک یک سیستم را در فضای سه بعدی فاز (Phase Space) نمایش دهیم .

الگو های رفتاری سیستم های منظم (Non Chaotic) را می توان در دو تیپ متمیز

طبقه بندی نمود

1	<i>fold</i>	<i>cuspsoids</i>
2	<i>cusps</i>	
3	<i>swallow - tail</i>	
4	<i>butterfly</i>	
5	<i>wigwam</i>	<i>umbilic</i>
3	<i>elliptic</i>	
3	<i>hyperbolic</i>	
4	<i>parabolic</i>	
5	<i>secondelliptic</i>	
5	<i>secondhyperbolic</i>	
5	<i>symbolic</i>	

جدول (۱) مدل های رنه تام در رخدادهای کاتاستروف

الف : سیستم هایی که در نهایت در نقطه خاصی پویایی خود را از دست می دهد و به نوعی پایداری دست می یابد. حرکت یک پاندول بهترین مثال در این مورد است. رفتار یک پاندول ضمن داشتن نظم ، تابعی از زاویه و سرعت آن است و با کاهش همزمان و وابسته زاویه و سرعت رفته رفته در یک نقطه مرکزی آرام می گیرد . گفته می شود تکوین یک دشت سر یا پدپلین از نمونه های بارز چنین الگوئی تلقی می شود.

ب: الگوی دوم رفتار سیستم های منظم (Non Chaotic) بجای عطف به یک نقطه مرکزی، مدارهای هائمی هستند که بشکل دوایری با محدوده وحد مشخص در فضای فاز می توان نمایش داد.* البته وقوع چنین الگویی از رفتارها بعنوان یک رفتار مقطعی و پریودیک در نظر گرفته می شود. کانون های مسبب ایجاد چنین همگرایی ها در الگوهای رفتاری را اصطلاحاً کانون های جاذب (Attractors) می نامند. شناسایی این کانونها وحد دوایر حول وحوش ان ها ما را قادر می سازد که رفتار یک سیستم را برای دوره های بلند مدت پیش بینی کنیم.

کیاس تنوری به ما می گوید که تیپ دیگری از کانون های جاذب وجود دارد که تحت عنوان جاذب های غریب (Strange Attractors) نام گذاری شده اند و Lorenz (1983) مطلوب ترین مثال انرا در زمینه اقلیم سیاره ای مدله نموده است. وی رفتار یک سیستم را با معادلات زیر توضیح می دهد.

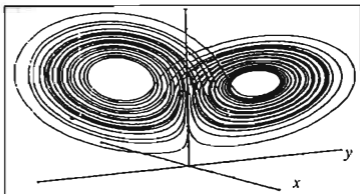
$$dx/dt = -ax + ay$$

$$dy/dt = -xz + bx - y$$

$$dz/dt = -xy - cz$$

وقتی رابطه بین x, y, z در فضای سه بعدی ترسیم می شود شمائی بوجود میاید که به چشمان جغد شبیه است و به همین خاطر انرا مدل چشم جغدی (Owls Mask) میگویند شکل (۳). همانگونه که در شکل دیده می شود ما دارای سه محور متعامد هستیم که صفحه ای از دو محور ان می گذرد. با وارد نمودن متغیرهای کنترل کننده، نتیجه تعامل آن ها در فضائی سه بعدی به نمایش گذارده می شود. فضائی که از تعامل متغیرها شکل می گیرد به صورت

* برای تجسم محدوده چنین دوایری بهترین مثالی که میتوان زد شکل شیرینی هائی است که به صورت یک نوار باریک و مدور، حلقه های متعددی را روی یکدیگر تشکیل داده بدون آنکه همدیگر را قطع نمایند و چنانچه سر حلقه را به طرف بالا بکشیم مانند فنر از یکدیگر باز میشوند. این فرم فضائی را اصطلاحاً "سری" (Tours) یا (a donut) میگویند.

شکل (۳)

دوایی با کانون های خاص است . اگرچه این خطوط همدیگر را قطع نمی کنند ولی حوزه وقلمرو خطوط دارای محدوده مشخصی است بدین نحو که کانون های جاذب غریب (Strange Attractors) محدوده ان را کنترل میکند .

اگرچه بعضی از جغرافیدانان مبحث کیاس را در کاتاستروف طرح نموده اند (Thorne) ولی بنظر میآید چنین تعبیری در مورد کیاس صحت نداشته باشد زیرا کیاس ماهیتا با کاتاستروف تفاوت دارد . این تفاوت را لورنز در مدل سه بعدی چشم جفدی خود نشان داده است . از آن گذشته کیاس اگرچه نوعی بی نظمی در روند کلی فرایند یا فرم در مقیاس لند فرم در برابر چشم انداز محسوب می شود ولی در مقوله ناتهادلی مطرح است و هرگز کیاس منجر به عدم تعادل نمی شود حال آن که در بسیاری از موارد کاتاستروف موتور اصلی عدم تعادل در فرم و فرایند است . از جمله تفاوت های دیگر بین این دو پدیده منشاء ایجاد کیاس و کاتاستروف است . کاتاستروفیسم ها بصراحت معتقدند که آن چه رخداد کاتاستروف نامیده می شود حوادثی است که در چهارچوب سه محور تغییرات اقلیمی و سطح اساس و تغییرات ناشی از دخالت انسان و پاره ای حوادث تکتونیکی شکل می گیرد حال آنکه کیاس می تواند ناشی از هیچکدام از این پدیده ها نباشد و در واقع پاره ای از روابط میاندا در سیستم چنین پدیده ای را شکل دهد .

کیاس در پیشکوه های زاگرس

منطقه حدفاصل کاشان و نایین یک رشته ناهمواری باجهت شمال غربی جنوب شرقی به موازات محور زاگرس کشیده شده است که بخشی از پیشکوه های زاگرس بشمار می آید و مجموعاً در دو سوی دامنه های شرقی و غربی آن تعداد ۱۱۳ سیستم حوضه آبی وجود دارد.

اگرچه براساس مطالعات موجود، بین ورودی و خروجی سیستم های دامنه های نسا و بر آفتاب در این منطقه تفاوت های چشم گیری وجود دارد ولی خروجی این سیستم ها (فرم) در هر دو دامنه، دشت های مقعرکرم یا شیبی است که به خط القعر منطقه ختم می شود. عبارت دیگر چشم انداز غالب در منطقه، دشت های دامنه ای مقعر ای است که روان آب ها بر روی سینه آن به صورت موازی حرکت می کنند.

در میان این تعداد حوضه آبی، دو حوضه یعنی حوضه رود خانه هنجن و نسران به صورت استثنائی دیده می شود به صورتی که از آن ها به عنوان کیاس باید نام برد. این دو رود که فرمی غیر عادی از خود بنمایش گذارده اند نشان از نوعی بی نظمی در قانون فرایند های حاکم در منطقه بشمار می آیند. بدین نحو که در درون چشم اندازی بوسعت کاشان تا نایین در دوطرف این رشته کوه تنها و تنها این دو دره به صورتی خاص با عمقی بیش از چهل متر و دیواره های عمودی سینه دشت را شکافته اند.

به عبارت دیگر این دو دره دو پدیده غریب و غیر عرف در چشم انداز دشت سری (گلاسی) دامنه های این رشته کوه بشمار می آیند.

آنچه مسلم است ایجاد چشم انداز فوق و همچنین بوجود آمدن دو جزء غیر متعارف در درون چنین چشم اندازی که مربوط به عملکرد سیستم های آبی در دوره پاراگلیشیال است را نمی توان به پسخوراند مثبت و یا وقوع آستانه ها در متغییر های شکل زا نسبت داد و با توجه به آنکه میزان ورودی به این سیستم ها در دوره های پارا گلیشیال و میان یخچالی با کاهش روبرو بوده است لذا آنچه سبب بروز عملکرد خاص شده را باید به پدیده دیگری که بیشتر مربوط به روابط میانداد در این دو سیستم آبی است نسبت داد.

سیستم های آبی و روابط متغیر های دخیل در فرم سازی

اگر ورودی یک سیستم آبی را شامل دو متغیر عمده ماده و انرژی یعنی بارش و دما تلقی کنیم خواهیم دید که در دوره انا گلیشیال با کاهش نسبی انرژی تابشی، و افزایش ورودی ماده یعنی بارش روبرو بوده ایم. اگرچه نسبت افزایش ورودی ماده و کاهش دما در دامنه های نوار و بر افتاب منطقه مطالعاتی یکسان نبوده ولی حاصل تعامل متغیر های شکل ساز در منطقه، حاکمیت پدیده فرم سازی یخچالی در ارتفاعات و عملیات تسطیح در دشت های دامنه ای بوده است بطوری که دامنه های کم شیب منتهی به خط الفجر ها در تمامی منطقه به عنوان چشم انداز غالب و نتیجه برابند نیروهای شکل زا تلقی میشوند. علی رغم همسان بودن خروجی سیستم های آبی، میزان ذخیره ماده در سیستم ها تفاوت داشته است و این تفاوت در دو سیستم آبی هنجن و نسران نسبت به بقیه سیستم ها بیشتر بوده است. میزان ذخیره ماده در این دو سیستم در دوره اناگلیشیال بواسطه داشتن سطح بیشتری از برودت زیر صفر (خط برف دائمی) نقش دوگانه ای را در روابط تعاملی میاندا سیستم بازی نموده است. از یک سو ذخیره سازی ماده در سطح این دو سیستم به عنوان یک عمل تشدید کننده در برودت محلی مطرح بوده و از سوی دیگر این ذخیره سازی سبب شده که با شروع دوره پاراگلیشیال میزان ازاد شدن انرژی حاصل از ذوب، روان آب بیشتری نسبت به حوضه های دیگر ایجاد کند ضمن آن که مقدار آب روان شده بحدی میل کرده که از قانون تسطیح در منطقه عدول و دست به تخریب زده است و قانون فرم سازی منطقه را علی رغم تحکیم بیشتر عملیات تسطیح بر هم زده و بعنوان یک کیاس، نمود یافته است.

روابط میاندا حوضه های آبی در عهد چهارم

در دوره انا گلیشیال بخش عمده ای از ماده ورودی به سیستم به صورت جامد (یخ) ذخیره سازی می شده است، این ذخیره سازی از یک سو بخاطر افزایش سطح پوشیدگی برف (ذخیره سازی ماده) و از سوی دیگر بواسطه پایین آمدن دمای یخ بوده است. مکانیسم به صورت پسخوراند مثبت عمل می کرده، بدین صورت که افزایش سطح پوشیدگی برف و یخ، باز تاب بیشتر انرژی تابشی را بدنبال داشته و خوداین عمل نیز سبب پایین آمدن

دمای مجدد یخ را فراهم می کرده است به عبارت دیگر افزایش سطح پوشیدگی برف و پایین آمدن دمای یخ هر دو به بازتاب بیشتر انرژی تابشی کمک می کرده است و در نتیجه بخش عمده ورودی ماده به سیستم، ذخیره سازی می شده است.

از سوی دیگر بخش خاصی از ورودی ماده که به صورت باران نزول می کرده، روان آب خروجی سیستم را تشکیل میداده و در مناطق دامنه ای جاری و فرایند شکلزائی ناشی از آن ها بواسطه محدود بودن آن، چیزی جز عملیات تسطیح نبوده است.

با آغاز دوره پارا گلیشیاال افزایش ورودی انرژی حرارتی در محیط سبب کاهش میزان ورودی ماده (بارش) از یکسو و افزایش شدید تبخیر از سوی دیگر بوده است. نتیجه این دو رخداد کاهش بیش از پیش رطوبت محیطی است.

در واقع چنین مکانیسمی فرایند های شکل زای ناشی از آب در محیط را کنترل کرده و فعالیت آب را در سطح تسطیح نگه و یا تثبیت کرده است. حال باید دید چه عاملی، علی رغم کاهش شدید رطوبت محیطی و برخلاف قانون عمومی حاکم بر منطقه سبب شده که تنها این دو سیستم آبی یعنی هنجن و نسران بجای عملیات تسطیح یا تقلیل و تثبیت و یا توقف آن، دست به تخریب و کاوش بزنند.

بدیهی است که تغییر عمده در خروجی این دو سیستم بواسطه افزایش در ورودی آن ها نبوده و حتی ورودی ماده آن ها با کاهش نیز مواجه بوده است.

اما نباید از نظر دور داشت که بخش عمده ماده ذخیره شده در این دو سیستم بواسطه افزایش قابل توجه دما در پاراگلیشیاال دیگر قادر به ماندگاری در محیط نبوده و به صورت روان آب جاری شده اند. میزان آزاد سازی این ذخایر پتانسیل، به انرژی جنبشی در حدی است که فرایند شکل زائی در این دو سیستم علی رغم حاکمیت فرایند تسطیح در مقیاس چشم انداز شکسته می شود و دره های این دو جریان آبی بعنوان دو لند فرم از آن چشم انداز، تعادل خود را از دست می دهند به صورتی که به عنوان ناتعادلی (Disequilibrium) مطرح میشوند و لذا ما شاهد چشم انداز خاصی هستیم که از نظر شکل زائی دارای قانون تسطیح است اما همین چشم انداز، دارای اجزا و لند فرم هائی است که با کلیت فرم و فرایند در آن در تضاد است

چنین رخدادی یک واکنش غیر عرف تلقی می شود زیرا در کل چشم انداز منطقه تسطیح سازی بعنوان یک قانون عام هم در دوره اناگلیشیال و هم در دوره پرو گلیشیال وکاناگلیشیال حاکمیت داشته است و تنها این دو دره با داشتن فرایند کاوشی بجای فرایند تسطیح از قانون عام حاکم بر منطقه تبعیت نکرده و بعنوان نوعی بی نظمی واغتشاش یا کیاس عمل کرده اند. عبارت دیگر فرایند تسطیح سازی که در کل منطقه بعنوان یک مکانیسم کلی و عام هم در دوره انا گلیشیال و هم در کاناگلیشیال حاکمیت داشته، تحکیم و یا به تعبیری بسوی تثبیت پیشرونده سوق می یافته است و آنچه در این دو سیستم رخ داده در جهت عکس آن بوده است.

نکته قابل ذکر دیگر آنست که آنچه در این دو سیستم آبی رخ داده در مقیاس لند فرم است و لذا ما در حال حاضر با چشم اندازی مواجه ایم که تنها در بخشی از لند فرم های از نوعی عدم تعادل دیده می شود و این فرم ها با فرایند های حاکم امروزی سازگار نیستند. این بدین معنی است که آن کیاس بوقوع پیوسته هر گز تعادل در مقیاس چشم انداز را دچار تغییر و تحول پیشرونده ننموده بلکه در مقیاس لند فرم ناتعادلی (Disequilibrium) ایجاد کرده و مجددا فرایند کاوشی در این دو سیستم به حالت عمومی آن در مقیاس چشم انداز رجعت نموده ولی زمان کافی برای سازگاری فرم های بوجود آمده در کیاس به حالت های قبلی وجود نداشته است و لذا تغییراتی که فرایندهای امروزی در فرم های ناشی از کیاس بوجود می آورند در جهت تعادل با لند فرم های بوجود آمده در مقیاس چشم انداز است.

نتیجه گیری

با ورود دیدگاه سیستمی به ژنومرفولوژی بسیاری از پدیده های ژنومرفولوژی که با دیدگاه های دیگر تبیین پذیر نبودند تحلیل پذیر گشته، و آن چه تحت عنوان کیاس در ژنومرفولوژی مطرح است قادر به باز شناسی پیچیدگی های خاص حاصل از تعامل متغیر های شکل زاست.

آن چه در پیشکوه های زاگرس حد فاصل منطقه مورد بررسی بعنوان کیاس مطرح است را نمی توان به یک حادثه کاتاستروف نسبت داد، زیرا براساس اصول کاتاستروفیسم

پدیده های کاوشی همچون وپامه در چهارچوب تغییر سطح اساس یا اقلیم ، ویاتغیر ناشی از دخالت انسان تبیین پذیر نبوده بلکه به نوع تعامل متغیر های فرم و فرایند بستگی دارد .

منابع :

- ۱- برتالنفی . فون لودویگ ترجمه پریانی . منوچهر ، ۱۳۶۶ ، نظریه عمومی سیستم ها ، نشر تندر ، تهران .
  - ۲- تاجداری . پرویز ، ۱۳۶۳ ، نظریه رویدادهای غیر مترقبه ، چاپ سعیدنو ، ص ۶۷-۸۳
  - ۳- چورلی . ریچارد ، و ترجمه معتمد . احمد ، ۱۳۷۵ ژنومرفولوژی (جلد یک) انتشارات سمت ، ص ۴۳
  - ۴- رامشت م.ح. ، ۱۳۷۶ ، نوشرآبی در قرابه ای کهنه ، مجله دانشکده ادبیات اصفهان ، جلد ۱۰-۱۱ ،
  - ۵- رامشت م.ح. ، ۱۳۷۸ فازی در جغرافیا و سیستم های محیطی ، فصلنامه جغرافیائی ، شماره ۵۲-۵۳
  - ۶- رامشت م.ح. ۱۳۸۰ تعادل در دیدگاه های ژنومرفولوژی فصلنامه جغرافیائی ، شماره ۶۵-۶۶
  - ۷- کک رژه ، ترجمه محمودی . فرج ا. ، ۱۳۷۰ ، ژنومرفولوژی اقلیمی ، دانشگاه تهران ، ص ۳۵۴
- 8- Chorley. R.J. and Kennedy. B.A.. 1971. *Physical Geography: A Systems Approach*. Prentice-Hall, Englewood Cliffs. NJ.
- 9- Church, M. and Ryder, J.M., 1972. Paraglacial sedimentation: consideration of fluvial processes conditioned by glaciation. *Geol. Soc. Am. Bull.*, 83.
- 10- Culling, W.E.D. (1985) Equifinality: chaos, dimension and pattern. The concepts of non-linear dynamical systems theory and their potential for physical geography. *London School of Economics, Geography Discussion Paper, New Series No. 19*, 83 pp.
- 11- Day, R.H. (1981) Emergence of chaos from neoclassical growth. *Geographical Analysis*, Vol. 13, 315-327.
- 12- Dodson, M.M , 1978, Thom's Catastrophe Theorem, Proceedings of the Ninth National Mathematics Conference ,Iran

- 13- Devaney, R.L. (1986) *An Introduction to Chaotic Dynamical Systems*. Menlo Park, CA: Cummings Co., 320 pp.
- 14- Gleick, J. (1987) *Chaos*. New York: Viking Penguin, 352 pp
- 15- Hack, J.T., 1973. Stream profile analysis and stream gradient index. I. Res. U.S. Geol. Surv..1:421-429.
- 16- Harrison, R.G. and Biswas, D.J. (1986) Chaos in light. *Nature*, Vol. 321, 394 401.
- 17- Holden, A.V. and Muhamad, M.A. (1986) A graphical zoo of strange and peculiar attractors. In A.V. Holden, ed. *Chaos*. Princeton, NJ: Princeton University Press, 15- 35.
- 18-Howard, A.D.. 1982. Equilibrium and time scales in geomorphology: application to sand-bed alluvial streams. *Earth Surf. Proc. Landforms*. 7:303 325.
- 19- Huggett, R.J. (1988) Dissipative systems: implications for geomorphology. *Earth Surface Processes and Landforms*, Vol. 13, 45 49.
- 20-Langbein. W.B. and Leopold, L,B 1964. Quasi-equilibrium states in channel morphology. *Am. J. Sci.*. 262: 782 794.
- 21-Jensen, R.V. (1987) Classical chaos. *American Scientist*, Vol. 75, 168-1 -81.
- 22-Julian, B.R. (1990) Are earthquakes chaotic? *Nature*, Vol. 345, 481 482.
- Kellogg, L.H. and Turcotte, D.L. (1990) Mixing and the distribution of heterogeneities in a chaotically convecting mantle. *Journal of Geophysical Research*, Vol. 95B, 421 432.
- 23-Lorenz, E.N. (1963) Deterministic non-periodic flows. *journal of the Atmospheric Sciences*, Vol. 20, 130 141.
- 24- Lorenz, (1964) The problem of deducing the climate from the governing equations. *Tellus*, Vol. 16, 1 11.
- 25-Lorenz, H-W. (1989) *Nonlinear Dynamical Economics and Chaotic Motion*. New York: Springer-Verlag, 248 pp.
- 26-Lorenz, (1990) Can chaos and intransitivity lead to interannual variability? *Tellus*, Langbein. W.B. and Leopold, L.B., 1964. Quasi-equilibrium states in channel morphology. *Am. I. Sci.*. 262:782-794
- 27- Malanson, G.P, 1990 *Chaos Theory in Physical Geography* , Physical Geography , 11, 293- 304 pp
- 28-Nicolis, C. (1987) Long-term climatic variability and chotic dynamics. *Tellus*, Vol. 39A, 1 9.
- 29-Percival, I. (1989) Chaos: a science for the real world. *New Scientist*, Vol. 124 42 47.
- 30- Rasband, S.N. (1990) *Chaotic Dynamics of Nonlinear Systems*. New York: Wiley, 230 pp. Renwick. h. William (1992), "Equilibrium, Disequilibrium, Nonequilibrium Landform in The Landscape" *Geomorphology*, 5 Elsevier

Science, Amsterdam, 265-276

31-Schuster, H.G (1988) *Deterministic Chaos: An Introduction*. Weinheim VCh, 270 PP

32-Thornes, J.B. (1987) Models for palaeohydrology in practice. In K.j. Gregory, j. Lewin, and j.B. Thornes, eds. *Palaeohydrology in Practice*. Chicester: Wiley, 17 36.

33-Thornes, J.B. (1980). Structural instability and ephemeral stream channel behavior. *Geomorphologie, Supplement Band 36*, 233-244.

34-Stewart, C.A. and Turcotte, D.L. (1989) *Does God Play Dice?* Oxford: Blackwell, 317 pp.

35-Tsonis, A.A. (1989) Chaos and unpredictability of weather. *Weather*, Vol. 44, 258 263.

مجله پژوهشی دانشگاه اصفهان
 فصلنامه علمی و تخصصی
 ریاضیات و علوم پایه